

I:d

- I: 4. Majvisan: Ack ljuvlig tid när trän på marken bära frukt.....
- I: 5. Kärleksvisa: Tror du att jag så sinnader är, som somliga flickor di är:..
- I: 7. Visa: Ett brev, som jag för första gång nu skriva vill till dig.....
- I: 9. En vacker visa: Vackra Anna gick så dystert hela året runt i fjol.....
- I: 11. " " " : Jag är lik den liljan som i oskulden sitter.....
- I: 13. Visa om en nämndeman: Den visa jag vill sjunga, och den hon lyder så....
den handlar om en bonde, för han var nämndeman.
- I: 15. Sveriges städer: I gamla Sverige där finnes städer så många
Och flera blir där, ty nu så byggs de med änga.....
- I: j 18. Gåtor.
- I: k 20. Ordstäv.
- K: f 21. Lekar: "Leka dunk". "Lyfta på klövning". "Lyttastenen". "leka
trille". Leka boll.
- L: a 23. Grävlingfångst.

2428

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2.4
L:
N: b

1929

M. P. Rindler
Sve. och Söd. Sälls.

Majvisan (Frosta hd. Ö.Sallerups sn. Tormastorp)

1. Ack ljuflig tid/när trån på marken bära frukt/
alla blad och blommor giva lukt./Ack ljuvlig tid!
När fåglar i skogen kvittrar
var på sitt sätt lovsjunga Gud,
alla blad och blommor tittra
och bergen giva ljud.
2. När vi vår tid/i lundar, ängar, skog och mark
från en till aman ljuvlig park/i ro och frid/få leva
och avhöra/en härlig sång med klar musik/
det hört har intet öra/den henne vara lik.
3. När abullen bär/och allehanda härlig frukt/
med ljuvlig smak, behaglig lukt/oss vara här /
när klara vattnet rinner,/så klart som vore det kristall
och man för solen finner/en sjul i djupan dal.

4. Ack ljuvlig tid/är detej lust att leva här,/ /
när man är fri från allt besvär./ Ack ljuvlig tid! /
Men ett bör man dock märka,/ att döden alla ljuta skall. /
Kan det ej ängslan verka,/ ty där finns glädjen all.
5. Betänk nu väl,/ hur falsk den lusten vara må,/ /
som kan så snart en ända få./ Betänk det väl! /
I dag är man en herre,/ i morgon är man kall i mun, /
de större med de smärre/ har fallit i all stund.
6. Rikedom och ståt/ ochmallt som här nu glindra må /
man icke mera tänker på/ än rikedom och ståt. /
Men döden gör oss lika/ igenom sina skarpa skott. /
Båd' fattiga och rika,/ han tar dem alla bort.
7. Jag ej förstätt/ vad härlighet och fröjd försann /
jag här i världen finna kan,/ jag ej förstår. /
Men himmelen allena/ han evig är och bliva skall,
ty det är dem till mente,/ ty där finns glädjen all. /
8. Där hörs ej gråt,/ ej sjukdom, pest och dyran tid, /
ej krig, ej örlig, fält och strid,/ ej klagolåt. /
men där finns fröjd och gamman/ i himmelskfröjd
med änglars ton,/ dem Gud ger allesamman,/ som tro uppå Hans son.

- 9 Ett ljuvligt stånd/där Herrans hus och tempel är, /
ty sol och måne lyser där,/ett ljuvligt stånd. /
där livsens vin det klara,/som Gud och Lammet rinna må /
och livsens träd det rara/uppå dess gator stå.
- 10 Ack himmelsk höjd,/där portarna av pärlor är /
grundvalarna av stenars skär,/ack himmelsk fröjd! /
Är jag av sorg betungad,/men gläds när som jag tänker på /
vad fröjd och evig hugnad/Guds barn de skola få. /
- 11 Lev alltid så,/att du må denna lust och fröjd /
en gång få uti himmæns höjd./ Lev alltid så! /
Ej någon ro vi finna/på denna världens usla berg /
vår usla levnadstimma/är idel möda, sorg.
- 12 Förlåt min ^{Du}synd,/store Gud och Fader huld! /
för Din Sons bittra pinas skull/förlåt min skuld! /
och styrk mig med Din anda,/att jag från denna jämmerdal, /
får flytta till det landet,/som är Din fröjdesal. /

2428

LYNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5

Kärleksvisa.

Tror du att jag

1. Tror du, att jag så sinnader är,
som somliga flickor di är:
att älska lite här och där?
O nej! Det gör jag aldrig.
2. Eller tror du att jag så föraktader är
fast jag icke stor rikedom har.
Eller tror du att jag sorg uti kläderna bär,
fast jag dig ej kan få.
3. O nej, nej, nej, det gör jag ej!
Jag lever vid friskt mod,
ty så sannt som här finns gossar fler
får du aldrig mej.

2428

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2.
6.

4. Jag lade mig neder att sova.
Deh' drömmen var ej lång.
Jag drömde om lilla vännen.
Jag tyckte han till mig kom.

5. Men när som jag uppvaknade,
och såg mej lite omkring.
Då saknade jag lilla vännen,
den jag nyligen drömde om.

6. En ros jag väl planterade
den skulle vid mitt hjärta gro.
Den växte till den blomstrade,
men sedan tog vinden den bort.

7. Ja, halva mitt hjärta jag givit dig
men jag tager det åter
ty så sannt som här finns gossar fler,
så sannt får du aldrig mej!

2428

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1.
7.
7.

Visa

Ett brev, som ja

Ett brev, som jag för första gång
nu skriva vill till dig
och tacka dig för varje ord
du talat har med mig.
Hav tack förå varje dag och stund,
för varje timme och sekund,
som vi tillsammans varit har!
Nu har det tagit slut!

2. Du själv vår kärlek börjat har
och själv du slutat har
Att jag oskyldig var till dig
vet Gud i himmelen.
Ty jag har varit din trogna vän,
men lön för den får jag igen,
det får jag skåda nu.

2428

8.

3. O Gud, som allting ser och vet.

Han vet, vem skulden bär,
ty kärlek vänder sig så fort,
när den uppriktig är.

Så långt som öster är från norr
så långt är du från dina ord,
som du med mig har talt.

4. Att jag min kärlek har förspillt för en otrogen vän

så är jag som en blomma ren
och lika glad igen

~~XXXXXX~~ ty kärlek har jag mer igen
att dela åt en annan vän
men aldrig mer åt dej.

5. Ett ömt farväl jag bjuder dig

och räcker dig min hand.

Tro aldrig att det gläder mig
få vila i din famn.

Men så kom ihåg,

att hjärtat det skall aldrig bli från sorgen ~~XXXX~~ kvitt
sen du mig svikit har.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNEARKIV

2428

En vacker visa

Vackra Anna gick

Vackra Anna gick så dystert hela året runt i fjol
Året förut var hon yster, klar och strålande som en sol.

2. Nu lik munnan har hon tagit svarta slöjan utanpå
och från sina vänner dragit till en undang under vrå.
3. Vad har hon där att göra, hon ju ingen känner där.
Jo om ni endast vill höra, skall jag tolja sagan här.
4. Hon blev dödligt kär, ville prompt ha Jöns till man.
en gång möttes de på ängen, där man dem tillsammans fann.

5. Och en gång i bröllopssalen hos vänninnan sutto de uti källarn,
ej i ljuset det kom köksan till att se.
6. Anna grät i dar och nätter för så hjärtegrymt sin vän.
Guld för kärlek lagar sätter. Guldets makt hur grym är den!
7. För en tid och Anna flydde, flydde bort från all världens ~~garn~~.
Ryktet därom illa tydde, sade, att hon fött ett barn.
8. Vad gör det, hur världen pratar, Anna kommit har igem.
Först man deras kärlek hatar, Anna älskar dock sin vän.
9. I föräldrar kloka väsen, som han guld i något mått.
När I dessa rader läsen, han i sen moraln förstått!
Och som folk fick därpå reda, måste Jöns strax resa bort
till Amerika med sveda. Deras glädje blev ju kort.

(diktad av en skollärarei
Starrarp, Frenninge sn.
för c;a 45 år sedan).

2428

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNEN

En vacker visa.

Jag är lik den
liljan, som...

Jag är lik den liljan, som i oskulden sitter
bland detta ogräset, som ännu står kvar.

Jag är lik ett lamm i främmande land,
där jag ibland ulvar snart taga mig fram.

2. Mig vill jag likna vid vågorna på stranden,
som drives av vinden till obekanta land.
Och när de hunnit framⁱⁿ⁻/till den sista strand.
Gud låte oss få segla in i livets sälla land.
3. Stackars de ynglingar, som nu skall uppväxa
i denna villosamma och förföriska värld.
Med falskhet och svek förföra de mig,
ty snarorna de lägga sig fördolga för mig.

2428

LÄRDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12

4. Gott för de ynglingar, som slipper att tjäna,
som får vara hemma hos sin fader och mor.
Men jag är ibland dem, som får arbeta mig fram.
Gud låte mig med ära få bära mitt namn!

5. Mitt bröd det ligger så vitt kring i världen.
Men vem ger mig styrka till att samla det ihop?
Om jag som ett slag skall sluta mina dar
ger Herren mig kronan, den han mig lovat har.

2428

UPPSALA UNIVERSITETS
FOLKMINNESBOKIV

1.
J.
13.

Visa om nämndeman

En visa vill jag sjunga, och den ^{hon/}lyder så.
Den handlar om en bonde, för han var nämndeman.
Han bor i en römålad går' i Kallengergera by
och visan den är gjord i år,
den är alldeles ny.

En visa vill jag
sjunga ...

2. År 1867 den 18 juni, det åratal vi haft
då blev han konfirmerad utav en ung sjöman.
allt för sin stora heder
den rare nämndeman.
3. Han hade tvenne pigor i tjänst uppå en gång.
de vaktade varandra ~~för~~ denna nämndeman.
De vaktade varandra på ställe och på stall,
för alltid var han framme den rare nämndeman.

4. Den ena het Botilda, det säger jag försannt.
Hon spelade guldtärning med denna nämde man.
Sen stämde hon honom för rätta och för dom
så att han måste plikta
på vart ställe som han kom.

5. Si gudnådigt den flickan som fick sådan en man.
Hon tänkte hon blev gifter, när hon fick en nämde man.
Men om hon hade letat uti häraderna två
så kunde hon ingen sämre få
än den hon råkade på.

6. Det var ju en vacker flicka, när hon ogifter gick.
Nu får hon nog erfara hans levnad och hans skick.
Hon svärjer och tornerar ja lika gott som han.
Hon ger han intet efter
fast han var nämde man.

7. Om någon som kan sjunga denna visan rätt till slut
så får han nog erfara vad namnet har betytt
en frossare, en drinkare, en förslappad nämde man,
som uti fyra häraden en sådan en finnas kan.

2428

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

J.
15

Sveriges städer.

I gamla Sverige där finnes städer så många.
Och flera blir där, ty nu så byggs de med ånga.
I glada rim jag dem nu vill omblanda,
allt ifrån Ystad ända till Haparanda.

2. Det gamla Uppsala har så gott om studenter.
Och uti Sala där tar man silver som blänker.
I Örebro, där finns där stora massor av kräftor.
Och uti Arboga öl, som plär komma efter.
3. I Södertälje, där finns kringlor och tokar.
Och ner i Malmö, där finns så väldiga bokar.
I Falun blir man med korv och brännvin trakterad.
I Karlstad skiner vår söl så blank och polerad.

2428

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2.
16

4. Det gamla Visby en fröjd ruinerna skänka.
Och uti Vadstena är man spetsig kantänka.
I Eskilstuna man slipar knivar och saxar.
Och uti Halmstad där finns så livade laxar.
5. För pepparkakor har Kongälv namn här i nordén.
Och Karlhamnspsunshen hon är den bästa på jorden.
Vi få från Jönköping våra säkerhetsstickor.
Och ifrån Stockholm så många livade flickor.
6. I Göteborg finns Carnegie-porter och pengar
Men för sin brist på en kvast får Kalmar små slängar.
Om staden Åmål är ändå något en sägen.
Och uti Trosa är världens ända belägen.
7. Uti Karlskrona, där finns kryddsill och dockor
och uti Säter få vi av masarna klockor.
För brännvinskaffet får Uddevalla nog snäsor.
Och uti Norrköping finnes Norrköpingsnäsor.

2428

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNEBOK

17.

8. I staden Motala byggs där fartyg i massor.
Och lilla Gränna en trädgårdsstad, som gör kassor.
Om staden Skövde en sägen finnes om skälmar.
Och uti kyrkan i Askersund finns där hjälmar.
9. I Västervik smaka salta gurkorna malle.
Och i Borås föds varenda män'ska till knalle.
I Filipstad får nog pianot visa bena
nej, kors i Kristinehamn! Ej illa jag menar!

1891

Wane
Ö. Kallbergson Frostå lhd
1908 1929

2428

J. H. William Pieltus

Fig

18

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåtor:

Gåtor

Apotekaren i Lund han hade en hund. Han hette som du,
han hette som ja. Nue sade ja hundens namn. Gissa det
om du kan ?

(Nue.)

2. Köttapp, kötthål, pladask i asshål?

(Ett barn, som diar)

3. Löed innan, fitt udan, rött i snudan ?

(Ljuset.)

4. Påven i Rom han hade en hund. Vad hette han?

(Vad.)

5. Runt som solen, svart som jorden, asar en rompa efter
sej?

(Stekjärnet)

6. Vad är det som går och går, men aldrig når till fars
bordända?

(Klockan.)

7. Vilket vill du helst dricka: en kanna sur mjölk eller
ha sju hål i huvudet?

(Ha sju hål i huvudet, ty där är
ögon, öron, näsa och mun!)

8. Om dagen som en stege, om natten som en orm?

(Kängsnörena.)

9. Om ett kg. smör kostar 3 kr, vad skall man då ha för
ett lass hö?

(Jo, ett par hästar!)

10. På trädgårdsbänk man kan mig finna.

Ibland jag gör att ögon rinna? (Löken.)

11. Vad är det, som står på golvet och lägger rumpen på
taket?

(Skorstenen.)

12. Vad likhet är det mellan en gammal änka och ett potatis-
stånd?

(Jo, båda ha sina knöla i jorden!)

2428

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

J:K
20

Ordstäv

Ordstäv.

Då en man från Farhult, Långaröds sn, skulle gå
och köpa bröd brukade han säga:

"Nu ska ja gå å köpa huestolen". "Bröet ä ju
huestolen!".

Lekar.

"Leka dunk": En stod och räknade till hundra medan de andra gömde sig. Sedan sökte han och skulle så snart han upptäckte och igenkände någon springa till den ursprungliga platsen och "dunka för ex. Kalle". Lyckades denne komma först, "gick han fri". Den som först dunkats för skulle nästa gång räkna.

"Lyfta på klövning": En lade sig raklång på marken och en annan ställde sig gränsle över hans ben och sökte resa honom upp. (Samma som "resa master" i Smål.)

"Lyttastenen" i Bessinge vid korsvägen. Denna var rätt stor, slät och rund. Den skulle man söka lyfta framför sig, men det var inte många som kunde.

"Lekte trille". En stor trilla, som sågats av en stock slungades växelvis av ena eller andra laget mot

Lekar

"Leka dunk"

"Lyfta på klövnir

"Lyttastenen "

"Leka trille"

varandra, varvid det gällde att med "geneträ" söka stanna trillan fortast möjligt. Där fick man stå och ånyo kasta den åt motsatta hållet.

Bollekar: a). Deltagarna delades i två lag, söta och sura. De söta skulle slå vart sitt rapp med bollträt utom denn siste, som fick slå tre gånger och "fria dom ut och in på". Om någon "söt" slog en lyra, som de sura tog eller de sura kunde "sticka" (slå till, märka) en söt, som sprang, skulle båda lagen byta platser. Leka boll.

Enmannaboll b). Tillgick på samma sätt som föregående men med det undantaget, att var och en fick svara för sig själv och blott en i sänder "blev sur".

Skara
Frata
O. Tallenjo
sept. 1929

Anders M. Richter Lia
Mar. 23. 1929

2428

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Grävlingssfangst

Då man skall fånga grävlingar skall man ha på höga stövlar och i dem fylla träkol, så att om grävlingen skulle bita, så braskar det precis som då sönderkrasade ben splittras, och då låter den bli.

Grävlingssfangst